

hvor man har størst tilknytning. Man skal ikke kunne shoppe rundt i EU-landene.

Jeg er nødt til at sige til hr. Kamal Qureshi, som så charmerende bliver ved med at lægge op til dans, at jeg ikke foretager sagsbehandling her fra Folketingets talerstol. Der skal udøves en afvejning af de forskellige kriterier, som er opregnet i udlændingeloven, og det forudsætter, at man kender de konkrete sager. Som hr. Kamal Qureshi ved, er jeg meget stor tilhænger af grundlovens regler om magtfordeling og holder mig til det, jeg skal, nemlig at være lovgiver.

Og så skal jeg lige sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at hvis man synes, rønnebærrerne er sure, er det helt i orden, at man giver udtryk for det. Men efter forretningsordenen er det jo sådan, at hvis man begynder at komme med korte bemærkninger til ordføreren, må man også finde sig i, at ordføreren svarer. Hvis det så ikke er ordføreren, man vil tale med, må man henvende sig til regeringen på et andet tidspunkt i talerækken.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og så hr. Søren Søndergaard for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må indrømme, jeg bliver forvirret, når fru Birthe Rønn Hornbech siger, man skal søge der, hvor man har størst tilknytning. Det er jo lige præcis det, man har vedtaget at man ikke længe kan få mulighed for, medmindre man bruger menneskesmulgere. Det er lige præcis det, man har afskaffet.

Hvad er det, vi snakker om? Vi snakker om tre iranske flygtninge, brødre, som kæmper mod det fundamentalistiske islamiske diktatur. Det må være noget, som mange her i Tinget vil kunne støtte; jeg gør i hvert fald. En af dem bliver forfulgt og kommer til Danmark. Et par år senere bliver de to andre forfulgt. De slipper ud. En kommer til Danmark, og både den første og den anden får asyl. Den tredje ender f.eks. i Tyrkiet eller et andet sted og søger så via en dansk ambassade på grund af nær tilknytning til Danmark til landet, fordi familien er her. Den person vil typisk efter den nye lovgivning – måske også efter den gamle; det ved jeg ikke engang – få afslag.

Det er den slags ting, vi snakker om, folk, der har et klokkeklart asylbehov, og så siger fru Birthe Rønn Hornbech, at man skal søge det sted, hvor man har størst tilknytning. Ja, men når

man nu ikke har nogen tilknytning til Iran, fordi man er blevet smidt ud af det fundamentalistiske islamiske diktatur og har to brødre i Danmark, har man så ikke størst tilknytning til Danmark? Eller hvad?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech har svært ved at få det til at hænge rigtigt sammen. På den ene side sagde hun til hr. Jann Sjursen fra Kristeligt Folkeparti for et øjeblik siden, at med hans kommentarer burde han henvende sig til regeringen. Når fru Elsebeth Gerner Nielsen så siger, at det i en forhandling er naturligt at forhandle med regeringen, så mener fru Birthe Rønn Hornbech, at der er tale om sure rønnebær.

Det er altså sådan, sagt til fru Birthe Rønn Hornbech, at regeringen og Venstre og De Konservative har valgt at lave forliget med Dansk Folkeparti. Det er de i deres gode ret til, men så er der ikke nogen grund til her i Folketingssalen at blive ved med at postulere, at man gerne ville have et bredt flertal, endsiige genoplive ideer om nationale kompromiser. Det har der ikke på noget tidspunkt været tilløb til fra regeringens side og heller ikke fra Venstre og De Konservative i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg tror ikke, hr. Søren Søndergaard har ret i, at jeg sagde, man skulle søge der, hvor man havde størst tilknytning. Jeg tror, jeg sagde, man skulle have opholdstilladelse der, hvor man har størst tilknytning. Ellers var det en fejl fra min side, for det var i hvert fald det, jeg mente.

Men det, jeg kan høre af hr. Søren Søndergaards spørgsmål, er jo, at vores grundsynspunkt er helt forskelligt. Vi har et forskelligt udgangspunkt. Hr. Søren Søndergaard har sådan set den opfattelse, at enhver, der ønsker at komme til Danmark, skal have lov til det, og det mener vi altså ikke. Nærmere kan jeg ikke komme det.

Jeg kan stadig væk ikke forstå fru Ritt Bjerregaard og andre, der bliver ved med at køre rundt i, om det er regering, eller om det er ordfører. Det korte af det lange er, at det er oppositionen, der starter kritikken af, at der ikke har været forhandlinger, og dertil kan jeg kun svare, at ingen har henvendt sig til mig. Jeg har ikke